

Bayer Zsolt: A betegek

2012 augusztus 22. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

-
-
-

- 0

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

Ameddig tartott az olimpia, addig az olimpiát gyalázták. Most, augusztus 20-a alkalmából ezt az ünnepet gyalázzák. Balavány György kezdte – vele együtt kaptam meg a Szellemi Honvédelem díját Makoveczékt?l,{...}

{...} nagyon ideje lenne, hogy köszönettel visszaadja: „Talán így, ezredév távolából ideje lenne szembenézni azzal,

hogy egy testvérgyilkos szadista fenevadat emlegetünk szentként – írja Balavány.

S még hozzáteszi: – Augusztus huszadikán ünnepeljük azt a hazugságot, hogy milyen régi a keresztény magyar állam.”

Balavány után a „sajtkészít?k” nev? blogon olvashatjuk a következ?ket: „Pedig Szent István királyunk csak egy hatalméhes trónbitorló volt, aki önnön legitimációja érdekében (…) újszer?, és akkoriban korszer? jelképek sorával vette körül magát: koronával, kereszttel, megyésispánnal. – S persze ismeri sajtkészít? is a kötelez? kört: – A romantikus mítosz, mely szerint egy ember, esetleg egy nemzedék képes megváltoztatni az ország, a nemzet, a közösség sorsát, egyszer?en nem igaz. A nagy emberek hamis legendája vérbeli XIX. századi ostobaság, amely Magyarországon sajnos ma is meghatározza némely politikai közösség m?ködését.”

Ezek az emberek betegek. Ezért tudom az eszemmel, hogy nem is szabadna ?ket gy?lölni – de azért gy?lölöm ?ket, és meggy?z?désem, hogy ha nem léteznének, valamivel egészségesebb, élhet?bb, szerethet?bb hely lenne ez a szintúgy beteg világ. De mivel keresztény ember vagyok, mélységes b?ntudattal tölt el ez a meggy?z?dés, és a gy?lölet érzése, s e b?ntudaton keresztül visszhangzik fülemben Csókai András igazsága: „Ezeket a szerencsétleneket nem jobbá kell verni, jobbá kell ?ket szeretni.”

Tudom, hogy ez az igazság. Csak sajnos én képtelen vagyok rá. De igyekszem – legalább annyira, hogy soha-soha ne keveredjek az újpogányok közé. Valószín?leg ez, és csak ez tartana vissza attól, hogy megüssem ?ket. Ezért, és csak ezért marad a csonttá soványodott tény: ezek a szerencsétlenek nem csak betegek, de végtelenül és barokkos túlzásokba men?en ostobák is.
A fentebb idézet mondatokból egészen egyszer?en semmi sem igaz. István nem volt sem szadista, sem hatalméhes trónbitorló. Továbbá ? igenis választás el?tt állt: Bizánc vagy Róma, kereszténység vagy ?si pogányság – tessék: Európa vagy Ázsia. Mindössze ennyi volt a választás ?el?tte. És ? választott. S bizony keresztény államot alapított – s megteremtette egyszersmind a magyarság túlélését. A sajtkészít? álnév mögé bújó nyomorult pedig (aki álnevét feltételezhet?en a zseniális Monty Python Brian élete cím? filmjéb?l kölcsönözte) mindössze a tudományos materializmus és a marxi történelemszemlélet vaskos, lábszagú hülyeségeit böfögi fel, amikor egyén és társadalom viszonyát és az egyén történelemátalakító képességét „elemzi”.

Egy súlyosan beteg kor súlyosan beteg termékei ?k. S a kor betegsége éppen ott érhet? tetten, hogy ezek a

szerencsétlen nyomorultak megjelenhetnek a nyilvánosságban. Ortega tragikus igazsága és Julien Benda még tragikusabb igazsága összpontosul Balavány és a sajtkészít? létezésében. Egy egészséges, vagy e mostaninál csak kicsit egészségesebb korban a paplan alatt játszanának önmagukkal ?k, és a lehet? legrosszabb esetben is csak tovaris Csikatilo válna bel?lük. Ám ebben a korban ?k véleményt nyilvánítanak, ráadásul nyilvánosan. Ez a megszokhatatlan, ez a tolerálhatatlan. S hogy mennyire az, játsszunk el egy pillanatra a gondolattal: minden, de tényleg minden megvalósul mindabból, amit ezek leírnak, akarnak, propagálnak. Képzeljük el azt a világot, ahol Tóta W. szándéka szerint nincsen pénz élsportra, és lehet?leg megsz?nik az olimpia.

Ahol nem ünnep többé augusztus 20-a, ahol nincsenek szentek, s leginkább nincsenek legendák, mítoszok, mesék, babonák, h?sök – ahol semmi sincs. Ahol nincs jó és rossz, mert objektíven és emberi elmével úgysem megítélhet?, mi a jó és mi a rossz. Képzeljük el az ? világukat, ahol nincsen Isten – még annyi sem, amennyi mostanra megmaradt. Képzeljük el egy pillanatra az ? szabadságukat, amely soha nem megvalósítható persze, hiszen szerintük a szabadságot állandóan tágítani kell. Képzeljük el, hogy nincsen állam, nincsen egyház, nincsen példakép, nincsen fegyelem, nincsen iskola, nincsen rend és nincsen szigor, nincsen nemzet és nincsen múlt. S leginkább történelem nincsen. Nincsen hit és nincsen akarat. Nincsenek faji és nemi különbségek, nincsenek nemi szerepek. Nincsenek korlátok. Törvény sincsen. Család sincs. Nincs határ, hadsereg, vallás, nincsen dics?ség és szégyen. B?n sincsen. És nincsen pátosz, nincs meghatódottság, nincsen romantika, szentimentalizmus – és nincsen egyetlenegy megfellebbezhetetlen igazság sem, ugyanis általában véve nincsen igazság egyáltalán. Csak ?k vannak, a laptopjuk, és az ? vágyaik.

Képzeljük el azt a világot.

S ha elképzeltük, talán belátjuk, hogy mégis inkább ?ket kell nem létez?vé varázsolni. A gyerekeink és az unokáink érdekében.

Hogy Szent István m?ve még ezer esztendeig fennmaradhasson. S hogy az emberiség fennmaradhasson – már ha ennek egyáltalán van valami értelme…
Bayer Zsolt - magyarhirlap.hu

Ajánló